

OPMERKELIJK LIED VAN VIJFTIG JAAR GELEDEN

Op 5 mei 1963 waren er in diverse plaatsen de toen al gebruikelijke bevrijdingsfeesten waar de Nederlanders niet alleen stil stonden bij hen die gevallen of vernietigd waren tijdens de oorlog, maar zeker ook uit hun bol gingen van vreugde te leven in een vrij Nederland. Zo werd op een aantal locaties in Rotterdam ook feest gevierd. Eén van de feesten was georganiseerd door 'Voormalig Verzet Zuid-Holland'. Deze organisatie had ondermeer het uit Amsterdam afkomstige cabaret 'Lurelei' uitgenodigd, destijds bestaande uit Ben Rowold, Frans Halsema, Eric Herfst, Jasperina de Jong en Sylvia de Leur. Ze traden op in restaurant Lommerrijk voor een voornamelijk Christelijk publiek. Het Parool wist de dag na het feest te melden dat het optreden van 'Lurelei' vroegtijdig werd afgebroken, doordat een groot deel van het publiek het optreden onmogelijk maakte.

Het incident ontstond toen een liedje werd ingezet over Radio Veronica dat werd geschreven door Ben Rowold en van muziek voorzien door Frans Halsema. 'Het Parool': 'Ze deden dat gisteravond voor de 330ste keer door, verkleed als Leger des Heils soldaten, een tekst te zingen, waarin verscheidene malen het woord 'Halleluja' voorkomt. Reeds na het eerste couplet verlieten sommige aanwezigen de zaal, terwijl anderen de vuisten balden en 'schavuiten' of 'kwajongens' riepen. Toen de cabaretiers bleven doorzingen over het schip Radio Veronica en nog enige malen het refrein 'Halleluja' klonk, werd het tumult in de zaal vrij algemeen.'

In de zaal waren rond de 500 bezoekers aanwezig, waarvan tallozen waren opgestaan en luid hun ongenoegen uitten richting de personen op het toneel, waarna Ben Rowold besloot het optreden te stoppen en de gordijnen naar beneden gingen. Maar daarmee was er nog geen einde gekomen aan de activiteiten die avond want vervolgens trad de voorzitter van 'Voormalig Verzet Zuid-Holland' naar voren. Het was

de vroegere wethouder van Rotterdam, dhr. A. Hogeweg, die er nog een schepje bovenop deed door het publiek excuus aan te bieden voor 'het ongepaste en volkomen onjuiste optreden.' Ook de toenmalige burgemeester van Rotterdam was aanwezig tijdens 'het feest', want 'het Parool meldde: 'Burgemeester mr. G. E. van Walsum goot later met een heel fijn speechje als het ware olie op de golven en het werd toch nog een geslaagde avond.

LURELEI 1963

In de kleedkamer, achter het toneel, zat na het incident 'de Lurelei groep' geslagen en eenzaam bijeen. Eric Herfst verklaarde dat nog geen enkele keer eerder wanklank op het lied was gehoord en dat één keer het lied uit het programma was gelaten: "Dat was bij de opening van het Diaconessenhuis in Arnhem. Maar verder is het overal, ook in de kleinste dorpen met orthodox-christelijke of katholieke toehoorders, goed ontvangen'.

Het betreffende nummer werd tot nu toe niet vermeld in de zeezenderdiscografie en kan dus een plaatsje krijgen in de categorie 2: 'liedjes met in de tekst de naam van een radiostation of medewerkers en wel onder 1963.

'Vrienden, stilte alstublieft, vrienden, mag ik u allemaal verzoeken uw meegebrachte transistorradios even af te zetten. Ook tot de vrienden in de zaal zou ik hetzelfde verzoek willen richten. Lieve vrienden, draait u allemaal uw draagbare radiootjes even af, het heeft niet de minste zin om daarnaar te luisteren, want zoals u

allemaal wel weet, is RadioVeronica slechts tot acht uur 's avonds in de ether. Wij openen straks onze bijeenkomst met het zingen van lied 146 bis uit de gezangbundel van de Vrienden van Veronica. Ja vriend Halsema u kan beginnen met het voorspel:

Scheepken op de woeste baren, scheepken op de woeste zee, gij zijt niet te evenaren. Uw programma's zijn oké. Al staat de zee ook hol en hoog. Al zweept de storm u voort. Houdt altoos Johnny Hoes in 't oog. Gooi Mozart overboord

Dierbare vrienden van Veronica. Toen ik mij vanavond op weg begaf naar deze bijeenkomst, toen kwam mij onwillekeurig het woord van de dichter in gedachten, het woord, dat u ongetwijfeld vertrouwd in de oren klinkt: O, was ik maar bij moeder thuis gebleven! En dierbare vrienden, nu ben ik zo innig verheugd te mogen constateren Kapitein... Kapitein Rowold! Ja, kapitein, mag ik eventjes wat zeggen. Maar natuurlijk. Vrienden, kameraadske De Leur hier wou eventjes wat in het midden brengen. Kapitein, wat zit uw haar leuk. Brylcream

Hallelujah, Amen!

Vrienden, ik hoef het nauwelijks te zeggen. Er staan voor u en mij hoge belangen op het spel. Het gaat ons vanavond om de geestelijke vrijheid van heel een volk, namelijk de vrijheid om nog stompzinniger te worden dan het van nature al was. Duistere krachten, ja ik mag wel zeggen satanische krachten hebben zich tegen ons gekeerd en in de benauwenis en diepe ellende is ons een ding duidelijk geworden, een zekerheid is ons ten deel gevallen, die vroeger ontbrak. Onze vaders en voorvaders verkeerden in de mening dat de duivel in de hel woonde. Dit geloof wij weten het thans, berustte op een misvatting. De duivel, mijn dierbare vrienden en vriendinnen, de duivel woont in Hilversum. Kapitein, mag ik nog even iets zeggen? Ga uw gang Kapitein, wat draagt u een charmant kostuum. Terlenka

Hallelujah, amen!

Wij zingen thans lied 202 vers 3 uit de gezangenbundel van de Vrienden van Veronica, terwijl ondertussen de gelegenheid bestaat tot het offeren van de beroemde Veronica-gulden. Er ruist langs de wolken een lieflijk akkoord. Dat voor alle mensen de stilte vermoordt Het zijn vlotte plaatjes die ieder graag hoort. En wie er naar luistert wordt geestelijk gestoord. Kent gij, kent gij, die zender niet Die ons zoveel vreugde en vrolijkheid biedt? Kent gij, kent gij, die zender niet die ons zoveel vreugde en vrolijkheid biedt? Thans bestaat er, voor ons vrienden, gelegenheid om een persoonlijke getuigenis af te leggen. Wie komt er naar voren om te getuigen of te profiteren? Aha, kameraadske Van Wely, ga uw gang kameraadske. Dierbare vrienden in Veronica, vroeger was ik een chronisch migrainelijdstster, thans heb ik de hele dag door barstende koppijn en ik moet zeggen, het bevalt uitstekend, want me man doet nu altijd de afwas en de kinderen naar bed. Dit heb ik te danken aan radio Veronica en daarom: dank u wel lieve Veronica.

Amen, Hallelujah!

Lieve vrienden van Veronica, vroeger had ik altijd twee zenuwtrekkingen, een bij me linkeroog en een van me mond naar mijn neusvleugels. Thans heb ik er 124. U zult begrijpen in welke mate dit me leven heeft verrijkt, het is nu zeer boeiend geworden, waar het vroeger tamelijk eentonig was en daarom: dank lieve Veronica

Amen, Hallelujah!

Dank u wel, kameraadskes, uit uw getuigenis blijkt zonneklaar welk een weldadige invloed onze zender uitoefent op honderdduizenden luistervinken. Kapitein, mag ik nog even wat zeggen? Ja, natuurlijk. Kapitein, wat heeft u een glanzend gebit. Vim.

Hallelujah, amen!

Wil er misschien nog iemand getuigen? Kameraad Herfst, hebt u nog wat te getuigen of te profiteren? Pardon? Wilt u een getuigenis afleggen, kameraad Herfst? U moet harder spreken, ik ben een beetje doof. Ach, hoe komt dat? Radio Veronica? En na dit, in zijn eenvoud zo aangrijpende, getuigenis zijn wij aan het eind gekomen van deze bijeenkomst. Het is morgen vroeg dag, om acht uur is Veronica weer in de ether. Er is nog een collecte aan de uitgang die ik warm wil aanbevelen. Ja, niet de uitgang, maar de collecte ten behoeve aan de slachtoffers van Veronica. Zingen wij tenslotte uit onze gezangenbundel lied 50 aller verzen: 'Janus, Janus, pak me nog een keer. Pak me nog een keer, pak me nog een keer. Janus, Janus, pak me nog een keer! Als je het nou niet doet, dan kun je het niet meer.'